

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักด้านความมีเอกภาพ ด้านนโยบายและหลากหลายในการปฏิบัติเป็นหลักสูตรแกนกลาง ที่มีมาตรฐานการเรียนรู้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและคุณค่านิยม มีสาระการเรียนรู้กำหนดองค์ความรู้ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี เพื่อให้สถานศึกษาและครูผู้สอน สามารถจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของผู้เรียนและตามจุดหมายของหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการจัดทำสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นช่วงชั้นกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นต่างๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในหลักสูตรของสถานศึกษาไว้ ชัดเจนสำหรับการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-2)

ในระบบการจัดการศึกษานั้นจำเป็นต้องเตรียมประชากรของประเทศให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาในทุกๆ ด้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ถือได้ว่ามีความสำคัญกล่าวคือ เป็นสาระการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนรู้ถึงสภาพความเป็นไปที่แท้จริงของสังคม ทั้งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักปรับตนเองให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้อง มีความตื่นตัวต่อปัญหาของสังคมไทยยังมีปัญหาอื่นๆอีก อะไรบ้าง เพื่อเป็นการฝึกให้รู้จักสังเกตและมองเห็นปัญหาจากสิ่งรอบตัว(วาริ ธีระจิต. 2534 : 3-4) ด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีความสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ของผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี มีเหตุผล คิดสร้างสรรค์ มั่นใจคุณธรรม นำไปสู่ความรู้การดำเนินชีวิตที่มีความสุข จึงเป็นการศึกษาและนำความรู้เทคนิคและวิทยาการจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและสังคม ได้อย่างมีความสุขและเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคน (ช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 3) ซึ่งอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับต้องเรียน เนื่องจากด้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมนี้ว่า ด้วย

การอยู่ร่วมกันบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน การปรับตัวเองกับบริบทสภาพแวดล้อมทางสังคม ทำให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ มีความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม โดยผู้เรียนจะเกิด ความเจริญงอกงามในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านความรู้ในเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอดและหลักการ สำคัญๆ ในสาขาวิชาต่างๆ ทางสังคมศาสตร์ ด้านกระบวนการ ผู้เรียนควรจะได้รับ การพัฒนา กระบวนการต่างๆ จนเกิดทักษะในสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็น สาระการเรียนรู้หลักที่สถานศึกษานำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานด้านทักษะ การคิดการวิเคราะห์ ถือว่าเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ การดำรงชีวิตและ การประกอบอาชีพ ตลอดจนจนเพื่อการศึกษาต่อ ทักษะการแก้ปัญหา กระบวนการสืบสอบ รวบรวม ข้อมูลอย่างมีระบบและสรุปเป็นหลักการ ทักษะการเรียนรู้แสวงหาและจดบันทึกข้อมูล รวมทั้งใช้ เทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ด้านกระบวนการกลุ่ม สามารถมีส่วนร่วมเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามในการทำงานกลุ่มและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ลดความขัดแย้งและแก้ปัญหาของกลุ่มได้ ด้านเจตคติและค่านิยมการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐาน ความเป็นมนุษย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ สังคม ชุมชนภูมิปัญญาท้องถิ่นและสร้างศักยภาพในการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ รู้จักพึ่งตนเอง ซื่อสัตย์และมีวินัย เห็นแก่ผลประโยชน์ของส่วนรวม รักท้องถิ่น รักประเทศชาติ ศรัทธาในหลักธรรม ของศาสนา การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ด้านการจัดการ และการปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม นำความรู้ ทักษะ ค่านิยมและเจตคติ มาใช้แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน (สุภรณ์ สภาพงษ์. 2542 : 63)

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมี ขอบเขตเนื้อหาวิชาบางรายวิชามากเกินไป ครูผู้สอนไม่เน้นฝึกให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงดังในปัจจุบัน ที่เป็นอยู่ จากหลักสูตรเป็นการกำหนดจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนภาพความต้องการจัดการเรียน การสอนในสภาพแท้จริงภายในท้องถิ่นได้ชัดเจนอีกทั้งการจัดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิดและสร้างวิธีการเรียนรู้ให้กับคน ไทยได้มีทักษะการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่ เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ.2542 : 12) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่าขอบเขตของเนื้อหาสาระการ เรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง ลำดับขั้นตอนของเนื้อหา รวมทั้งมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ความรู้ที่ กำหนดในหลักสูตรบางช่วงชั้นมากเกินไป การจัดกิจกรรมไม่ได้เน้นกระบวนการฝึกให้เรียน ค้นคว้าปฏิบัติจริง การจัดการเรียนการสอนครูส่วนใหญ่จะยึดหนังสือเรียนเพียงเล่มเดียวแทน

หลักสูตรและครูมักใช้การบรรยายแทนการนำเทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการใช้หลักสูตร การศึกษาโครงการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายพบว่า ด้านวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนมากกว่าร้อยละ 70 ใช้การบรรยาย (กรมวิชาการ. 2546 :14) สักส่วนเวลาที่ครูสอนกับนักเรียนพูดตอบ ปรากฏว่าความถี่ของกิจกรรมของครูมากกว่านักเรียน ครูเป็นผู้ผูกขาดในห้องเรียนอันจำเจ (รุ่ง แก้วแดง. 2543 : 91) การเรียนรู้มักเป็นไปในลักษณะของการถ่ายข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนจำเหมือนนกแก้วนกขุนทองมากกว่าที่จะสอนให้คิดกล่าวคือ เรียนแบบท่องจำ ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้คนไทย ไม่เคยได้รับการฝึกฝนให้คิด เช่น ไม่รู้จักตั้งคำถาม ไม่คิดสงสัย ไม่คิดแตกต่างหรือคิดวิพากษ์ ไม่สามารถคิดวิเคราะห์ได้ อีกทั้งการทดสอบความรู้ที่เรียนมามักจะเป็นลักษณะปรนัยมากกว่า อัตนัย ทำให้ผู้เรียนขาดกระบวนการคิด (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2544 : 117)

จากสาเหตุข้างต้นสรุปได้ว่า ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมคือบรรยาย ผู้เรียนไม่ได้รับ การเรียนการสอนจากครูผู้สอนด้วยรูปแบบที่ไม่ส่งเสริมทักษะด้านความคิดและและเพื่อพัฒนาด้านอื่นนอกจากความรู้ความจำ จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความสุขในการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2545 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ และยังคงต้องปรับปรุงด้านความสามารถในการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. 2545:11) เพื่อแก้ไขงานด้านการจัดการเรียนการสอนของครูที่ยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงหลักสูตรเพราะยังมีข้อจำกัดอื่นๆ ในปัจจุบันมีรูปแบบวิธีการสอนแบบเน้นปัญหาให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดในการสร้างความรู้ อยู่หลายรูปแบบ มีผลกระทบอีกหลายด้านที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนสามารถจัดได้ ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 เนื่องจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมจะเป็นข้อมูลหรือเป็นแนวทางปรับปรุงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลากรการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในระดับการศึกษาภาคบังคับ เป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาและสามารถนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับขั้น เพื่อให้การแก้ไขและช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มี 4 ด้าน

1. ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ไว้ดังนี้

ขอบเขตเนื้อหาและเวลา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 เท่านั้น โดยมีขอบเขตในการศึกษาปัญหา 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอน การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 148 โรงเรียน จำนวน 305 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ศึกษา คือ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยมีขอบเขตปัญหาการจัดการเรียนการสอน 4 ด้านคือ

1. ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

3. ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะการจัดการศึกษาการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา มีขอบเขตครอบคลุมกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ด้านคือ ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ได้ตรงกับหลักสูตร

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง อุปสรรค ข้อจำกัดต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หรือสิ่งที่มาขัดขวาง ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถดำเนินการ จัดเตรียมการเรียนการสอน ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานของบุคลากรในการนำหลักสูตร ไปใช้เพื่อจัดเตรียมดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามหลักสูตร

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น การจัดทำแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภายในชั้นเรียน การเลือกใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการผลิตและขั้นตอนการใช้สื่อการเรียนง่าย ๆ ขึ้นเพื่อใช้ประกอบการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสนองตอบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในเนื้อหาสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการสร้างวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลายและสอดคล้องเหมาะสม

เนื้อหาสาระการเรียนรู้กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง เนื้อหาสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับช่วงชั้นที่ 2 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2

การเตรียมการเรียนการสอน เช่น แผนการสอน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การจัดเตรียมการสอน โดยเลือกวิธีสอน การเลือกใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน เนื้อหาสาระที่ใช้สอน เวลาที่ใช้ในการสอน การสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และเหมาะสม

ดำเนินการเรียนการสอน เช่น การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดในแผนการสอนจนถึงขั้นวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอน เช่น สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ ทันสมัยมีคุณภาพและจำนวนของสื่อมีเพียงพอ วิธีการใช้สื่อ การพิจารณาเลือกใช้สื่อได้ตรงและเหมาะสมกับเนื้อหา

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เช่น การทดสอบความรู้เดิม (ก่อนเรียน) การวัดผลด้านทฤษฎีและปฏิบัติ(หลังเรียน) ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผล ตามระดับความสามารถ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย อำเภอลาดยาว อำเภอบรรพตพิสัย อำเภอแม่สวรรค์ กิ่งอำเภอ แม่เปินและกิ่งอำเภอชุมตาบง

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานที่หรือโรงเรียนที่จัดดำเนินการเรียนการสอนแก่นักเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นใด ช่วงชั้นหนึ่งหรือหลายช่วงชั้นก็ได้ โดยระดับการศึกษาทั้งหมดมี 4 ช่วงชั้น ดังนี้ (ระดับการศึกษาภาคบังคับ ระยะเวลา 12 ปี ช่วงชั้นที่ 1 – ช่วงชั้นที่ 4)

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ประเภทของโรงเรียนที่กำหนดขึ้น โดยอาศัยจำนวนนักเรียนในการจัดประเภทโดยยึดเกณฑ์ของสำนักงานรับรองและประเมินมาตรฐานการศึกษา (องค์กร-มหาชน) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน

ขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 121 – 999 คน

ขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนเกินกว่า 1,000 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับปัญหาของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับการศึกษาภาคบังคับ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีปัญหาการจัดการเรียนการสอนจากการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้ 4 ด้านคือ
 1. ด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอน
 2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 3. ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน
 4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
2. เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขการจัดการเรียนการสอน บุคลากร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ให้มีความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ